

# KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „KOROŠKI SLOVENEK“,  
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:  
Politično in gospodarsko društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List za politiko,  
gospodarstvo in prosveto

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev.  
Stane četrletno: 1 S 50 g; celoletno: 6 S — g  
Za Jugoslavijo  
četrletno: Din. 25,—; celoletno: Din. 100,—

## Luteranstvo — grobokop Nemcev.

**Zakaj smemo verovati v našo narodno rast?**

Temni naši dnevi imajo svojo veliko dobroto: človeštvo, prej zamaknjeno v vsakdanost in malenkost, se pričinja razgibati in išče vedno globljih misli, da bi spoznalo prave vzroke sodobne krize. Rod prihodnjih desetletij bo bogat na izkušnjah naših dni in globok v spoznanju edinovečne resnice. Saj se danes bavijo s problemom sodobne krize znanstveniki in praktiki, učenjaki in delavci, duhovniki in gospodarji. In že jih družijo velika misel, da je današnji družabni nered in gospodarska mizerija le zunanji izraz neurejenosti v človeku samem. Vsega je dovolj na svetu: živeža, dela in zlata, ljudstva pa živijo v medsebojnem nezaupanju, se zapirajo pred sosedom in s strahom čakajo bodočnosti. Ta pa je črna in strašna.

Človeštvo je izgubilo ravnotežje v trenutku, ko je zavlada v njegovi duši sebična, nekrščanska želja in ni več hotelo služiti Stvarniku. Že stoletja sem je zgodovina človeštva eno samo padanje iz krize v krizo in sicer najprej na duhovnem in duševnem polju in končno v naši dobi v gospodarstvu. Zgodovina pripoveduje iz 16. in 17. stoletja o postanku krivih ver in verskega brezbrizja. Angleški kralj Henrik se je uprl papežu, ker ta ni hotel razveljaviti njegovega zakona in ustanovil je posebno anglikansko cerkev. Istočasno se je pojavil v Nemčiji redovnik Martin Luther, ki je poln odpora proti strogemu samostanskemu redu začel pridigovati novo, luteransko vero. V tej svoji sebičnosti je postal nasrečni mož prava katastrofa nemškemu narodu. Prej versko enotno nemško ljudstvo se je razcepilo v dva tabora: katoliški in luteranski. Luteranstvo se je v svojem nadaljnjem razvoju razbilo v nešteto medsebojno samostojnih sekt, ki so si ostale edine le v tem, da odklanjajo papeža in cerkev, odrekajo duhovnikom pravico spovedovanja, priznavajo le par zakramentov, zanikujejo upravičenost odpustkov, dobrih del, obljub i. dr.

Odpadu od katoliške cerkve je sledila v naslednjih stoletjih poplitenje in razpad kulturnega življenja, mogočni državni stebri so zamajali v revolucijah in končno je zastal še celotni gospodarski aparat. Iz gnilega in snetljivega zrnja je zrastle na svetovni njivi puhlo klasje in plevel.

Trda je bila beseda, ki jo je pretekli teden govoril Nemeč voditelj v Celovcu: Luteranska kriva vera nosi pretežni del krivde, da izigrava danes nemški narod v Nemčiji svoje zadnje upe v novo življenje. Luteranstvo je dalo nemškim učenjakom pobudo, da so učili narod sebičnosti in ga vzgojali v šovinizmu. Iz teh misli je rastle tudi nemško narodno gospodarstvo in v sebični strasti kopicilo bogastvo v rokah nekaterih. Nemška tehnika je v službi iste misli iznašla najrafiniranejšo stroje in nemški gospodarji najsumljivejše načine gospodarskih podjetij. Ko je taista sebičnost zahtevala celotne zmage in vrhunca, je moralo priti do svetovne vojne. Premalo je bilo uka v izidu in zopet ječi nemški narod pod knuto istega šovinizma hitlerjancev v svojih najtežjih urah, stroji so mu izpodkopali v službi gospodarske sebičnosti celotno narodno gospodarstvo in danes poka že v fundamentu nekdanje tako veličastne stavbe nemškega naroda. Resna je nevarnost, da podere v svojih ruševinah še ostali dobri del ubogega ljudstva.

Prav dobro vedo objektivni Nemci za pravi vzrok svoje velike stiske in vedno bolj utira pot v nemško ljudstvo misel, da je luteranstvo močno zakrivilo njihov obupni današnji položaj.

**Luteranstvo na Koroškem!** V teh temnih dnevih naseljuje nemška šovinistična organizacija v naši koroški deželi rod taiste sebične veroizpovedi v misli, da tako zajezi namišljeno naseljevanje slovenskega elementa in izkoplje domačemu rodu njegov grob. Že sedi v vsaki večji naši vasi luteranska družina, privabljena po mikavnih inseratih in zapeljivih ponudbah nemških agentov. Število luterancev v deželi raste iz tisoča v dvatisoč.

Kako naj gledamo to naseljevanje krivoverskega in drugorodnega ljudstva mi? Li naj obsojamo počenje ozkosrčne organizacije, ki je v svoji sebičnosti in sovraštvu do nas postala končno celo izdajica domovine in dežele in se mora zato skrivati pod napačnim imenom? Krivovercev nočemo črtiti, ker so le mrtvo orodje te organizacije. Vsak njihov korak in vsaka njihova beseda nas bo vodila vedno bolj v našo lepo misel, zopet se vračamo nazaj k Očetu, domovini, narodu. In ta vera v našo narodno rast se bo večala z vsakim novim luterancem.

Vsaka kriva vera — zato tudi luteranska — nosi v sebi smrtno kal narodu, ki se je oprijema. Gospodarska in socialna kriza nemškega naroda je naravna posledica sebične nemške religije, ki je podobna grobokopu, ki koplje

## Dostojna zahteva slovenskih občin.

Za nemškimi občinami prihajajo tudi slovenske občine, ki zavzemajo stališče k trenutni gospodarski krizi in zahtevajo izboljšanje položaja. Razlika med nemškimi in slovenskimi občinami je ta, da se ne poslužujejo hrupnih, javnih protestnih zborovanj, ampak najboljši možje občin skupno določijo točke, katerih izpolnitev je po njih mnenju potrebna, da postane kmet zopet lastnik svoje imovine in da dobita obrtnik in trgovec možnost novega razmaha.

Zglasili so se pri deželni vladi dne 14. januarja 1932 zastopniki občin: Loga vas, Št. Jakob v Rožu, Gozdanje, Ledince, Lipa, Zgornja Vesca, Rožek, Škofiče in Vrba, ki so predali svoj memorandum. Sprejel jih je namestnik deželnega glavarja g. inž. Schumy, ki se je izrazil, da je predana spomenica ena izmed najboljših in najtemeljnejših. Odposlanci so se razgovarjali z njim o vseh gospodarskih zadevah, ki se tičejo teh občin.

Uvodoma omenja spomenica, da odstopajo ti kraji od protestnega zborovanja, ker ležijo občine v mešanem ozemlju in bi moglo škodovati to zunanjepolitično. Podpisani se pridružujejo dosedanjim zahtevam drugih krajev, razen teh, ki so proglasili davčno stavko, in proglašajo, da so dosegli najnižjo stopnjo plačilne zmožnosti. Dalje ugotavljajo, do so korpucijski slučajih v zadnjih letih in način davčnih predpisov popolnoma izpodkopali zaupanje v vlado in ustavodajne korporacije. Nahajamo se na ozemlju, ki je priznано najsiromašnejše v državi in ki živi do 70 odstotkov od dohodka gozda. Poslanica zahteva:

1. Ureditev trgovinskih pogodb z državami, ki kupujejo naš les.

2. Poenostavljenje davkov, odpravo davka na blagovni promet, dohodninskega in premoženjskega davka. Prilagoditev zamudnih obresti in eksekucijskih pristojbin gospodarski sili.

grob, da zasuje celo ljudstvo. V tem je tragika sicer žilavega in pridnega drugoverskega rodu tudi pri nas na Koroškem.

S prvim luterancem, ki je stopil v zadnjih letih na našo zemljo, je začela rasti zopet naša vera v zdravo narodno rast našega ljudstva. In čimbolj bo rastle njihovo število — v zadnjem poročilu o zborovanju rajhovskih naseljencev se niso upali niti več priobčiti končnega števila — tembolj bo rastle naša zvest. In ko se bo ponovila strašna igra, ki se odigrava danes na celi nemški zemlji, v malem še pri nas na Koroškem, tedaj bo moral vstati domači rod tisočletja v svobodno narodno življenje.

Zdi se nam, da ona povest o kralju Matjažu ni nobena bajka, marveč skriva globoko jedro. Kako že pravi: Ko ljudstvo ne bo več romalo na Urško goro in bodo obletavale našo zemljo črne vrane, tedaj je dorastla sivolasemu kralju častitljiva brada devetič okoli kamenite mize. In vstal bo iz tisočletnega spanja in vzbudil svojo črno vojsko in rešil ubogi svoj rod.

Pri bolečinah nervozitete, glavobolu, skrniastih in revmatičnih bolečinah so Togaletablete neprekosljive. Učinek nastopi neposredno, brez škodljivih posledic. — V vseh lekarnah. — Cena S 2,40. 5

Verujte z nami vred še vi, da raste v ozkosrčnem delu sebične organizacije častitljiva brada sivolasega kralja devetič okoli kamenite mize!

3. Odlog davkov do boljših časov in pri plačilni nezmožnosti ustavitve eksekucij.

4. Nova razdelitev bonitetnih razredov in ureditev podlage za katastralni čisti donos.

5. Znižanje obrestne mere in dodelitev denarja hranilnicam tega ozemlja.

6. Političnim oblastem se naj da nalog, da se omejijo zidave in poprave šolskih poslopij na najnujnejše in da se boljše izrabi učne moči.

7. Odprava davka na osebe, prispevkov za regulacijo Drave, znižanje stroškov za bolnišnice, hiralnico in norišnico. Občinska doklada naj bi se pobirala tudi od pridobitnega in pri nameščencih od dohodninskega davka.

8. Izprememba domovinskega zakona glede naseljenosti.

9. Znižanje prispevkov kmetiški bolniški blagajni; da bo to mogoče, se morajo znižati upravni stroški, plače uradništva, rajoniranje zdravnikov in delno plačevanje zdravil po delojemalcih, da se prepreči izrabljanje.

10. Izplača naj se denar za cesto Kotmara vas—Zopračce, da se zaposlijo prezposelni.

11. Ukinitve prostega obmejnega prometa z mesom, kruhom itd. v Področčici.

Če se te zahteve kmalu ne izpolnijo, se priredi javno zborovanje in podpisani odklanjajo za ta slučaj vsako odgovornost.

Zelo bi mi pozdravili, če bi se vlagal državni denar tudi v hranilnice, ki so morale zelo omejiti posojila, ker se premalo vlaga. Glede šolskih poslopij in učiteljstva naj bi se pošiljali prepisi vlog na okrajni šolski svet tudi deželni vladi! Da bodo prinesle te zahteve bogve kakšno olajšanje gospodarske krize, je prav malo verjetno, ker se povečini ne bodo mogle izpolniti. Dobro pa je, da so se oglašili tudi slovenski kraji in izrazili solidarnost z zahtevami ostale Koroške.

**Avstrija.** Zvezni kancler dr. Buresch se je vrnil iz Ženeve in podal glavnemu odboru poročilo o uspehih. Finančni odbor v Ženevi priporoča naši vladi, da naj izvaja devizne predpise še strožje, da naj ukini že enkrat kolektivne pogodbe pri Kreditnem zavodu in da zvezni železnici nikar ne daje več denaria. Zvezna železnica je baje oddala naročila za 38 milijonov, četudi je očitno, da prebitek železnic ne bo tolik. Razpravljalo se je v Ženevi tudi o bančnih dolgovih. Namerava se urediti tako, da se inozemski bančni dolgovi do 20. julija ne bodo odplačevali, pač pa obresti. S tem si bo Narodna banka prihranila veliko tujega denarja. Kakšno posojilo zaenkrat pač ne moremo pričakovati. Sicer pa finančni odbor sam ne oddaja posojila, ampak samo preišče kreditno zmožnost države ki prosi za kako posojilo, in jo priporoči.— Po zaplembi orožja na Dunaju je politično ozračje še bolj zatemnelo. Notranji minister govori o zakonskem osnutku o notranji razorožitvi. Razorožitev pa se more doseči le potom sporazuma med strankami. Tukaj pa vlada veliko nezaupanje: ena organizacija drugi ne verjame, da bo resnično razorožila. Glasovi o novem puču so čedalje številnejši. Zahteve Heimwehra so znane. Tirolci hočejo, da prevzameta vlado dr. Seipel in Starhemberg, v nekem berlinskem listu pa se zavzema dr. Seipel za diktaturo. To bi prijalo tudi Starhembegu. Diktatura bi bila vendar samo delna, kakor je v Nemčiji. Izgleda, da nam bodočnost ne bo prinesla dobrega.

**Reparacijska konferenca.** Vse je pričakovalo, da se bo vršila ob koncu tega meseca v Lozani v Švici. Vsa Evropa je razpravljala o njej in imenovane so bile že delegacije, nazadnje pa je padlo vse v vodo. In je bilo v zadnjem času opaziti neko iztreznenje v Nemčiji. Konferenca bi imela trajati samo par dni in bi vzela na znanje poročilo strokovnjakov in predlagala nadaljno preložitve plačil. Francija pravi, da more dovoliti znižanje reparacij samo v slučaju, če Amerika črta toliko dolgov. V istem smislu je v francoski zbornici govoril tudi Laval. Amerika pa pravi, da naj Evropa sama uredi to vprašanje in da noče znižati vojnih dolgov. Amerika je proti novemu moratoriju. Nemčija pa pravi, da odklanja navadno podaljšanje. Tako do reparacijske konference začasno ne pride in prihodnost bo nudila priliko za podrobno razpravo o tem vprašanju.

**Politične vesti.** Jugoslovanski kralj je s prestolnim govorom otvoril 18. t. m. zasedanje obeh zbornic narodnega predstavništva. V svojem govoru je podal zgodovinski pregled desetletne borbe, smernice za nadaljno narodno in državno življenje in gospodarske naloge, ki čakajo parlament. Sklenilo se je, da se ustanovi gospodarski svet, ki bo posvetovalni organ vlade, kakršen je bil tudi gospodarski svet nemške vlade. — Pogajanja med Rusijo in Romunijo glede pogodbe o nenapadanju so se prekinila. Romunija zahteva nedotakljivost mej

Besarabije, Rusi pa na to nočejo pristati. Na drugi strani pa potekajo pogajanja za pogodbo o medsebojnem nenapadanju s Francijo, Poljsko, Latvijo itd. ugodno. Rusija posega vedno bolj v Evropo.

## Ureditev jezikovnega vprašanja v Belgiji.

Vsled neurejenega jezikovnega vprašanja je Belgija na znotraj in zunaj veliko trpela. Veliko načrtov je padlo že v vodo in nezadovoljstvo je naraščalo. Končno je morala vlada seči po končni ureditvi ter je predložila parlamentu zakonski osnutek, ki ureja vprašanje jezika v državni in občinski upravi.

Zakonski načrt priznava Flamcem vse jezikovne pravice, ki so jih zahtevali, in njega uzakonitev pomeni za flamsko gibanje popolno zmago. Doslej je v belgijski državni upravi bila dana prednost francoščini, to je jeziku Valoncev, in se je le v občinski upravi trpela flamsčina. Obema jezikoma se v zakonskem načrtu priznava popolna enakopravnost. Vsak Flamec lahko napravi vlogo na državne ustanove, bodisi sodišča, policijo ali na ministrstvo v svojem jeziku in vsak državni urad, torej tudi ministrstvo, mu je dolžno odgovoriti v materinščini, to je v flamskem jeziku. Doslej se je vodila osrednja uprava izključno v francoskem jeziku; Valonci radi tega ne znajo flamsčine. Poslovanje ministrstev se bo zato moralo deliti in sicer v francoski in flamski oddelek. Razdelitev se bo izvršila zato, da se omogoči tudi valonskim državnim uradnikom, ki ne znajo flamsčine, napredovanje v državni službi. Flamci so prvotno zahtevali, da mora vsak državni uradnik znati oba državna jezika, a so pozneje popustili in pristali na to, da se osrednji uradi razdelijo jezikovno v dva oddelka. Tako je tudi Valoncem, ki se težko naučijo flamsčine, dana možnost, da tudi po novi ureditvi dosežejo lahko najvišja mesta v državni službi.

Glede uporabe jezika v državnih in občinskih uradih na deželi sloni zakon na načelu jezikovne avtonomije. V krajih, kjer prevladuje flamsčina, bo uradni jezik flamski, drugod bo dana prednost francoščini. V občinah, kjer doseže jezikovna manjšina vsaj 30 odstotkov prebivalstva, se morajo izdati vsi javni oglasi v obeh jezikih. Občinskim svetom je dana pravica, da določijo, v katerem jeziku naj se vrši notranje uradovanje.

V smislu načela o rabi jezika se po zakonskem načrtu deli država v tri dele, v severni, kjer prevladuje flamsčina, v južni, kjer bo francoščina uradni jezik, in v pokrajino okoli Bruslja, ki je dvojezična in kjer prevladuje francoščina.

Boj, ki so ga bili Flamci za priznanje svojega jezika, je bil silno težak, ker se Valonci še danes ne morejo odpovedati prednostim, ka-

terih je bil deležen njihov življenjski radi izključne uporabe francoščine v državnih uradih. Valonci so si skušali zagotoviti dosedanji položaj vsaj v valonskih krajih z določbo, da sme uradovati v določenem kraju le uradnik, ki mu je jezik tega kraja materinščina. Toda Flamci niso pristali na to ureditev. Sedanji zakonski načrt določi le, da mora znati uradnik jezik, ki je v rabi v dotičnem kraju. Pred vstopom v državno službo se bo moral vsak uradnik izjaviti, ali namerava službovati v flamsčini ali v francoščini. Ta izjava bo odločilne važnosti tudi pri izpitih.

Dosledno novim določbam glede uporabe jezika v javnih uradih, je v teku tudi preureditev univerze in sicer v prid Flamcem. V smislu novega zakona se bo osnoval posebni parlamentarni odbor, ki bo nadziral izvedbo novih jezikovnih določb. Odbor bo posloval pol leta.

Z uzakonitvijo zakonskega načrta se bo vrnil v državo mir in poravnani bo spor, ki je vsa povojna leta zastrupljal ozračje med obema narodoma in celo ogrožal obstoj države.

## DOMAČE NOVICE

### Z dežele.

Preteklo leto smo pridelali veliko sadjevca ali mošta. Posebno obiskovalcem gostiln na kmetih bi priporočali, da opustijo pitje piva in vina ter se poslužujejo rajše domačega pridelka, da bo povpraševanje po njem večje in da se ga bo spravilo tudi nekaj v denar. Hruške so dobro obrodile in hruševce je dober. Nismo ga prešali samo za domačo klet.

Dober mošt gotovo ni slaba pijača in mislimo, da z vinom na deželi in pivom prav lahko tekmuje. Je tudi zdrava in naravna pijača. Nezmernost je seveda vedno nezdrava. Čaj naj izpodrine podkuhan mošt! Tudi zavarjen, mislimo, da prekaša čaj. Čaj vsebuje strup thein, ki je mogoče na mestu pri gotovih bolnikih kot zdravilo, zdrav človek pa ga ne potrebuje. Rum ali žganje v čaju gotovo dobro nadomestuje moštov alkohol, ki vse-kakor ni slabši nego žgani alkohol.

Naj se ne smramujemo v gostilni piti mošta, ker ni sramotno piti to, kar je zdravo in poceni, pač pa je sramotno, če kateri v svoji bahavosti slabšo pijačo plačuje dražje. S pitjem mošta podpiramo sami sebe ali vsaj naše sosede, s pitjem piva pa tuje kapitaliste. Gostilničarji bi storili dobro, če bi imeli vedno dosti mošta v zalogi. Če kateri od gostilničarja zahteva mošt in mu ga ta ne da, naj dotični zapusti gostilno. Na ta način se bodo gostilničarji prisilili, da bodo imeli vedno dosti mošta v zalogi, in pomagali bomo obenem svojim stanovskim tovarišem in samim sebi. Najboljše seveda bi bilo, da bi se opojnih pijač sploh izogibali. Starši naj pazijo na otroke, da jih do 18 let obvarujejo pred zavrelim moštom, četudi je doma dosti mošta na razlopago. Če se enkrat opojnim privadimo, hodimo pač, če jih doma nimamo več, v gostilno. To pa stane denar. Pa je tudi bolje, da domačega pridelka čim več spravimo v denar. Českoslovaški kmet ne pozna mošta, tudi žganja ne povsod, pa vendar lahko izhaja brez teh. Naše geslo bodi: Če že pijemo, pijmo domači pridelek tudi v gostilni. Mladino pa varujmo pred opojninami, ker nam bo za to gotovo enkrat hvaležna. Da bomo boljše poučeni o opojninah, prečitajmo Mohorjevo knjigo „Da se poznamo“. Posebno mladina naj jo pazljivo čita!

Naši stari so kadili lulo. Tudi to je stalo nekaj, vendar je stal zavojček tobaka za pipo samo 4 krajcarje. Imenovali so ga zato firar. Kakor je naša republika podražila skoraj vse monopolske predmete, da cene niso več v nobenem skladu s tozadevnimi sirovinami po zlati valutni, tako je podražila tudi tobak. Da je država privadila moštvo na dražji tobak in si s tem bolj polnila svoje blagajne brez dna, je vojakom med svetovno vojno dajala večinoma cigarete ali cigaretni tobak. Tako si je vzgojila veliko kadilcev cigaret ali svalčic. Svalčice so postale pri nas moderne in ves mladi moški naraščaj v zaledju je mislil, da mora kaditi svalčice. Ko se je začel tobak v republiki podraževati in je lani dosegel neznosno višino, so začeli zdihovati kadilci svalčic.

## PODLISTEK

### Rajnemu očetu v spomin!

Že je minulo leto, kar počivaš v črni, hladni zemlji, in vendar ne morem verjeti, da te ni več. Kadarkoli pridem domov na počitnice, te išče moje oko, a končno se le mora udati v trdo resnico, da te ni. Oh, kolikokrat sem te hotel poklicati, kolikokrat sem že napisal na pismo tvoj naslov, a sem se spomnil, da te ni, in v takih trenutkih sem te videl pred seboj, videl vsega izmučenega in trudnega. In tedaj sem se zavedal, da si bil ti tisti trpin, o katerem poje pesnik:

„Na rokah žulji, na čelu znoj,  
a duša mi polna je volje jeklene,  
tako se za ljubljeno grudo borim,  
nikdar mi v trpljenju pogum ne ovne!“

Ti dragi oče, si poznal svojo zemljo, poznal njene trdote in pil njene bolesti. Ali, poznal si tudi njene lepote in pil tudi njene prelesti. In zato si se boril za svojo grudo, za svoje ljudstvo in njegove pravice.

Vidim te, ljubi oče, kako vstajaš pozimi dan za dnem ob dveh zjutraj in greš v goro po les in poleti spet, kako greš s prvimi solnčnimi žarkami na polje, vidim te, kako se vračaš pozno zvečer spet domov, izmučen ter zbit. Zaspíš

tam za pečjo in skrb ti sije iz obraza. Tedaj, dragi oče, nisem razumel, zakaj? A danes vem in žal mi je za vsako grdo dejanje napram tebe. Odpusti mi, da sem tedaj tako malokrat mislil na tvojo skrb! Danes vem, da je veljala vsa tvoja skrb domu in nam otrokom. Ti si vedel, kaka nevarnost preti domu, in zato si se trudil, zato boril, zato mučil. Delal si, ker si vedel, da le z delom povzdigneš svoj ljubljeni dom.

Gotovo se ni zgodilo vselej vse po tvoji volji, ni se ti izpolnila vsaka želja, a ti nisi omahoval. Ti si upal in zaupal v Boga in molil za srečo svojega doma in celega našega Korotana.

Da, dragi oče, vse življenje ti je bilo en sam velik delaven dan, dan skrbi in boja za dom in za družino, za domovino in narod. V delu in skrbeh pa si pozabil nase in ko je končno prišel večer in si se šele tedaj spomnil sebe, je bilo prepozno!

! sedaj počivaš že leto dni tam, kjer teče bistra Zila. Vem, da ti je zemlja lahka; saj si jo ljubil čez vse. Poznam tudi tvojo zadnjo voljo, testament, ki ga sicer nisi zapisal s črnolom na papir, a zapisal z lastno krvjo v vse svoje življenje in trpljenje:

„Ne pozabite Boga,  
borite se za svojo grudo,  
ohranite svoj dom,  
ljubite svoj narod!“

Vsak kadilec si je v svesti, da je kajenje nepotrebna potrata, in za kadilce svalčice pomeni to, vreči vsako leto 100 do 200 S na cesto. Vsi bi se kajenja radi odvadili. Žal je duh sicer voljan, a meso je slabo. Samo ta in oni je spravil toliko energije skupaj, da se je kajenja res odvadil, večina pa niti zmernejši kadilec ni mogla postati, pač pa je podeželjsko prebivalstvo seglo po slabših vrstah. Dosti prejšnjih kadilcev svalčice se je oprijelo pipečedre. Ali ta je pekla in kmalu so jo vrgli in začeli zopet zavijati. Drugi so se prijeli lule in čim daljša je bila cevka, tem lažje so se pipe privadili. Pač je pekla v začetku jezik, a temu je bilo vzrok nepravilno uporabljenje. Začetkom je rada ugašala vsled slabe vrste tobaka.

Vsi oni, ki so vzdržali s pipo, so postali pipni kadilci. Čutili so, da so manj pokašljevali nego pri cigaretah, da torej pipa manj škoduje nego svalčice in da stroški za pipo znašajo samo četrtinko ali kvečjemu tretjino tega, kar znašajo stroški za svalčice. Za kmeta pomeni ta varčnostni korak več nego vsi ostali varčnostni ukrepi zvezne vlade.

Vsi kadilci pa menda želijo, da bi vsaj njih otroci ne plačevali tega prostovoljnega davka, ki ga jim nalaga starost v teh težkih časih, ko je tako trdo za denar. Starši naj pazijo na svoje otroke, da se ne privadijo te razvade, naj jim že v mladosti vbijejo v glavo, da je to jako nezdrava in draga navada. Pazijo pa naj posebno potem na fante, ko so zapustili ljudsko šolo. Tedaj so fantje ravno v dobi, ko se radi postavijo, da so že gospodje in kajenje šele napravi po njih mišljenju celega človeka.

Nikoli še ni bilo slišati, da bi se kadilci pozneje veselili, da so se privadili kajenja. Vsem se zdi ta razvada nepotrebna, in če bi mogli, bi pač vsi radi pustili kajenje. To naj ima moška mladina pred očmi in ne bo je vleklo bahanje s kajenjem.

**Zilska dolina.** (Ne bomo več plesali!) Občine naše doline so sklenile na trojih sejah, da se vsled denarne krize ustavijo za to leto vse javne plesne prireditve, izvzemši ene plesne veselice, ki jo pa smejo prirediti le požarne brambe. Zilani ne bodo več plesali! Tega še ni bilo, kar svet stoji.

**Bilčovs.** (Ljudsko gibanje in še kaj.) Merilo, da li rastemo ali nazadujemo, je gotovo statistika o ljudskem gibanju. Že več let sem kaže ta pri nas vsakoletni porast, kar je gotovo najjasnejši dokaz, da je naš rod pri nas še v korenini zdrav in in da se še ni v toliki meri zanesla med nas ona kuga, ki ubija verski in нравni čut ljudstva. Če bo naše ljudstvo ostalo zvesto veri, svojemu rodu in vsemu, kar mu je narod v tisočletju zapustil po svojih prednikih, potem pač lahko z jasnimi očmi zremo v bodočnost. Tudi lansko leto nam dokazuje, da številčno rastemo: rojenih je bilo v fari 32 otrok, od teh 18 fantov in 14 deklet; umrlo je 17 oseb, od teh 8 moških in 9 žensk, 10 odraslih in 7 otrok; poročeni so bili doma 4 pari in drugod 5. Izmed umrlih je najstarejša oseba dosegla 84 let, in sicer Andrej Lesjak, p. d. stari Odam v Bilčovsu. — Naj omenimo tukaj še nekaj. Pregovor pravi: Povej mi, s kom obučuješ, in povem ti, kaj si. Lahko pa rečemo tudi: Povej mi, kaj bereš in povem ti, kakšen si. Mogoče ne bo odveč, če povemo, kaj se v naši župniji čita. Našega lista prihaja v našo župnijo okrog 72 izvodov. Je sicer lepo število, toda za list, ki je naše življenje, naj bi se zanimanje še podvojilo. Vsaka naša hiša naj bi bila naročena na naš list! Vsak naročnik sam po mora skrbeti tudi za pravočasno plačevanje naročnine. „Domoljuba“ prihaja kakih 10 izvodov. Nabožni listi: „Bogoljub“ 83, „Glasnik“ 50, „Nedelja“ 40, „Cvetje“ 5 izvodov. Tudi to čtivo nam je potrebno, da se utrdimo v resnicah naše vere. Mohorjevih knjig pa je minulo leto prejelo 105 družbenikov. Vsi, ki smo jih prejeli in jih tudi brali, smo bili edini v tem, da so letos knjige res lepe. Brez izjeme jih vsi prebiramo z navdušenjem in gotovo ne bo med nami nobenega, ki bi naročbo tako lepih knjig opustil. Nasprotno, število naj se še pomnoži! To bo dokaz, da se zavedamo dobre knjige in dobrega časopisa.

**Blače na Zili.** (Bogati lovski plen.) Naš lov, katerega je imela prej v najem vedno beljaška gospoda, so vzeli lansko leto Blačani sami. Seveda malo drago. Ena družba za 1800 S, druga za 1200. Prva je strelila na Ojsterniku to zimo pet gamsov, druga pa petnajst; med

# ATA das gute Scheuerpulver

temi tako imeniten eksemplar, da bodo dobili za njegovo brado in roge prvo avstrijsko priznanje in prvo odlikovanje.

**Pribla vas.** (Gospodarsko.) Da izvedo tudi bralci našega lista o naših gospodarskih razmerah pri nas, naj sledi nekaj vrstic. Letino smo imeli tudi mi slabo. Rž, pšenica, ječmen, oves in jara rž so obrodili zelo slabo, da bo moral marsikateri kupovati živila in krmo za živino. In ker je bila suša, tudi otave ni bilo mnogo. Le koruza in ajda sta prav dobro obrodili. Tudi krompir se je še dosti dobro obnesel. Ali kaj pomaga, ko ni imel cene in tudi povpraševanja po njem ni bilo mnogo. Zato pa smo tembolj pitali prašiče, ki pa tudi nimajo primerne cene. Ali hočemo ali nočemo, prodajati jih moramo za ceno, ki nam jo kdo ponudi. In tudi živina nima primerne cene. Kar pa je treba kupiti, je vedno dražje, in izdatki in davki so zmiraj višji. Kam bo prišel ubogi kmet, če pojde tako naprej? — Zadnji čas si je izmislila neka mladenka in šla pobirat za nove zvonove v pliberško okolico. Koliko je nabrala, se še ne ve. Zadevo ima v rokah orožništvo. — Za pust pa se pripravljaj nekaj posebnega. Kdor se zanima, naj nas obišče, ker nasmejaj se bo dosti in to zastoj.

**Blače na Zili.** (Vesela božičnica.) 88 šolarjev, ki obiskujejo tukajšnjo dvorazrednico, je napravilo imenitno božičnico v tukajšnji šoli. Božično drevo je kar blesketalo samih darov, cvetja, lučic in bengaličnega ognja. Pa peli so! Slovenski in nemški, kakor betlehemiški angelci! Pokrepčani s čajem in keksi so se potem vračali veselo na svoje domove.

**Št. Lipš.** (Razno.) V lanskem letu se je moglo v krstni knjigi zaznamovati samo 9 porodov. Tako nizkega števila župnija še ni doživela. — V nedeljo 10. t. m. smo pokopali Karičljevega Štefana. Umrli je na raku v železnicu. Naj v miru počiva! — Pričakovali smo, da se jih bo v tem pustu več vpreglo v zakonski jarem. Menda so se vsi skujali, ali pa denarja nimajo ali pa čakajo na boljše čase, da bodo lažje preživeli svoj mladi rod. Kljub slabim časom smo eno poroko vendar obhajali. Dobri bolehní Šušnikov oče je odstopil svoji pridni in skrbni rejenki Ani Kuster, p. d. Lesjakovemu v Žitari vasi svoje posestvo, da bi se odpočil od skrbi in trudapolnega dela. Ganljivo je bilo slovo družbenic od članice Marijine družbe, neveste. Po krščanski navadi sta ženin in nevesta pri poročni maši prejela sv. obhajilo. Mnogo sreče in božjega blagoslova na vajinem skupnem življenskem potu!

**Sele.** (Razno.) Jezik se je zlomil — pa ne kakemu človeku, ampak velikemu zvonu in sicer ravno ob slovesnem zvonjenju v božični noči. Od tega časa žalostno molči in čaka, da mu ga zdravniki, namreč kovači v borovelski tovarni, zopet zacelijo. V tovarni pa se sedaj le malo dela, zato traja „zdravljenje“ nenevadno dolgo. Se bo pa potem tem veselejšo oglašil! — Nogo si je pa zlomil, pa še prav hudo, žagar Valentin Magek na poti v žago. Spodrsnilo mu je, v naglici se je okrenil in kost nad gležnjem je bila zlomljena. Zdravi se v celovški bolnici. — Kako se spreminjajo gospodarske razmere! Pred desetletji je služil pri vsaki večji hiši kak posel, zdaj pa sešteješ hlapce in deklet cele fare lahko na prste! Vsak gospodar skuša prebiti z domačo družino brez poslov. Poleg gospodarske stiske je temu vzrok tudi bolniška blagajna, o kateri marsikateri poje pesem: kje bom jemal, da bom tebi dajal? — Zimski šport prodira tudi v naše kraje, ki so pa tudi pripravi zanj. Na planini Mrzli log se vršijo vojaški in drugi smuški tečaji, posnema pa smurčaje tudi naša mladina. Nekateri selski šolarji so že pravi mojstri v smučanju.

**Zahomec—Blače na Zili.** (Lepa poroka.) V nedeljo 17. januarja, se je pripeljal Janez M o s e r, žnidar in posestnik, p. d. Ozelj v Zahomcu, s svojimi ženitvanjskimi tovariši v Blače, kjer je peljal svojo nevesto Marijo Š u m i j e v o k sveti poroki. On, mlad vdovec, je pustil kar trinajst vdov — sedeti v Zahomcu,

ter je šel po novo mlado vdovo v Blače. Ta pa je pustila sedeti sedem blaških vdovcev. Za to pa se je moral ženin mastno odkupiti v Zahomcu, nevesta pa v Blačah, da sta smela nemoteno in veselo pred oltar. Blaški godci so pa jima zato slovesno zagodili v cerkvi in zunaj cerkve, in pevci so jima imenitno zapeli. Novoporočencema želimo vso božjo srečo na njunem skupnem potu skoz življenje!

**Mohliče.** (Smrt.) Po dolgi mučni bolezní se je preselil v večnost Šerjakov oče na Pelclu. Bil je v župniji eden najboljših mož, varčen in priden gospodar, priljubljen sosed, ki nikomur nikoli ni storil krivice. Kot skromen in nesebičen družinski oče je živel in delal le za svojo družino. Ker je bil globoko veren, je združeval z delom tudi molitev. Zato mu je Bog podelil srečo v gospodarstvu, da je imel lepe uspehe. Proti koncu svojega življenja mu je Bog naložil težek križ, zadela ga je huda bolezen, rak na vratu. Več let ga je mučil z vedno hujšimi bolečinami, toda oče jih je voljno prenašal. V soboto 2. t. m. ga je rešila smrt zavratne bolezní. Življenju primeren je bil tudi njegov pogreb. Celo mil. g. dekan Hribar, ki je rajnega kot soseda vedno spoštoval, je prihitel iz Pliberka, da se udeleži pogreba. Vodil je ob asistenci domačega č. provizorja in č. Zulechnerja mrtvaški sprevod od hiše žalosti in imel po cerkvenem opravilu in sv. mašah lep nagrobni govor. Šel si, dragi oče, po trudu in trpljenja polnem življenju po plačilo. Na svidenje nad zvezdami!

**Pribla vas.** (Smrt.) V zadnji polovici preteklega leta in zdaj se pač pridno oglašja pri nas bela žena. V avgustu je umrl v celovški bolnici Nužej Podgornik v starosti 84 let. V oktobru lanskega leta so nam oznanjali zvonovi, da je preminula Župančičeva mati Alojzija. Rajna mati je bila vzor krščanske matere. Vedno si jo mogel videti z rožnim vencem v roki. In zato jo je Bog poklical k sebi v mesecu rožnega venca. V novembru je umrla Alojzija Podgornik in tik pred božičnimi prazniki je nas zapustila Ogradnikova mati Ema v starosti 68 let. Rajna mati pač ni bila samo mati svojih otrok, ampak tudi mati bolnikov. Ni bilo bolnika, pri katerem pokojnica ne bi bila postrežnica in tolažnica. Zato jo bomo vsi težko pogrešali. In še se je preselil v večnost Šopejev oče, Vid Andrej, v starosti 75 let. O njegovi priljubljenosti je pričal pogreb. Nobeno oko ni bilo suho, ko se je ob odprtem grobu poslavljalo od njega mil. g. prošt Truppe. Da, rajni oče je bil dober svetovalec in pravi vzor krščanskega moža. Ohranili ga bomo v trainem spominu. Bog daj vsem rajnim večni mir in pokoj, žalujočim zaostalim pa izrekamo naše iskreno sožalje!

**Sveče.** (Smrt.) Komaj se je začelo novo leto, že imamo 5 mrličev. Prvi v novem letu je po kratki mučni bolezní umrl v starosti 78 let Ivan Ruprecht, oče našega č. župnika. Pokopali smo ga dne 5. januarja ob navzočnosti 6 duhovnikov. Sprevod je vodil č. dekan Singer iz Kaple in mnogobrojna množica je spremljala rajnega očeta na pokopališče. Na grobu je imel č. dekan poslovilni govor in č. dekan Raidl iz Gospe svete se je rajnemu zahvalil v imenu tamošnje fare za neumorno in zvesto službo, ki jo je opravljal skozi 36 let kot cerkovnik, domači pevci pa so mu zapeli na domu in ob grobu žalostinke. — Dne 11. t. m. pa smo pokopali Otrobovo mamo Marijo Struger na Mačah in dne 19. t. m. Matevža Mostečnika, p. d. Mlinarja na Polani. Rajni Tevž je bil stara slovenska korenina in do smrti zvest svojemu rodu. Dosegel je 73 let. Dne 21. t. m. pa smo imeli kar dva pogreba obenem, in sicer smo pokopali Johano Blatnik, ženo tovarniškega delavca, in Tomaža Maka, žagarja v Medvedjem dolu, ki se je v 26. letu smrtno ponesrečil na žagi. Padel je 3 m globoko na beton in si pretresel možgane. Naj vsi v miru počivajo, ostalim pa naše sožalje!

**Otrovca pri Borovljah.** Žalostno so zapeli zvonovi glinjske farne cerkve dne 17. januarja t. l. ter naznanjali žalostno vest, da je za

vedno zatiskal oči pri vseh priljubljeni in spoštovani g. Valentin Primik, p. d. Oranc. Vsi, ki so rajnega poznali, so ga globoko spoštovali. Saj je bil tudi pravi mož, stare trdne slovenske korenine, kakršnih ravno v današnjih časih tako pogrešamo. Doživel je izredno visoko starost 90 let; po poklicu puškar, je bil brez dvoma še eden onih starih „piličev“ ki so vedeli pripovedovati marsikaj o starih Borovljah, ki so govorile tedaj še samo slovensko. Pred tremi leti je rajni obhajal izredni jubilej zlate poroke ter bil tedaj še najboljši volje. Nepregledna množica ljudi pri njegovem pogrebu je bil najboljši dokaz, kako priljubljen je bil pri vseh. Ljubil je tudi domačo slovensko pesem in domači glinjski pevski zbor se je poslovil od rajnega s slovensko pesmijo. Slava njegovemu spominu, ostalim pa naše iskreno sožalje!

**Po Koroški.** Glavne počitnice na ljudskih šolah se začnejo letos ali v juliju ali pa 1. septembra. Odločale bodo okrajne šolske oblasti po zaslišanju krajinah šolskih oblasti in učiteljskih konferenc. — Dne 16. t. m. se je zabeležilo na Koroškem že 18.366 podpiranih in 18.752 nepodpiranih brezposelnih. — Vojni poškodovanci nad 35 odstotkov imajo do 31. t. m. znizano vožnjo na železnici. Po tem času je treba obnoviti izkaznice. To se napravi na ta način, da se vpošlje izkaznica invalidnemu uradu v Celovcu, ki bo nove izkaznice poslal z povzetjem S 3.88 nazaj. Navesti je z vpošiljatvijo tudi naslov in odmero številko, da se dotični invalid lažje najde v seznamih. Prosilci pod 35% naj vložijo predpisane prošnje, katerih vzorec se dobi tudi v naši pisarni. — Sejmi v februarju: 10. in 17. v Beljaku. — Dne 29. februarja pride pri okrajnem sodišču v Dobrli vasi na javno dražbo Volavčnikova koč v Globasnici. Vzklicna cena 1504 S, najnižja ponudba 1000 S. — Pri okrajnem sodišču v Železni Kapli pride dne 2. marca na javno dražbo Pravdiževa hiša v Železni Kapli. Cena 4279, oziroma 2140 S. — Marija del Fabro v Zgornjem kraju je prijavila sodnijsko poravnavo.

## DRUŠTVENI VESTNIK

Slovenska krščansko-socialna zveza za Koroško vabi prijatelje naše stare, pristne melodije na veliko pevsko prireditev

### »Domača pesem«

ki se vrši v nedeljo, dne 7. februarja v kinodvorani v Borovljah in sicer: točno ob 1/2 3. uri pop. za širšo okolico točno ob 1/2 8. uri zvečer za bližnjo okolico in mesto Nastopi osem moških zborov (100 pevcev) v skupni in svoji pesmi.

#### S p o r e d :

Skupni zbor: Nmač čriez jizaro  
Vse te uštnješi liete moje  
Dečva, polej me prov  
Že rožce po polju cvetejo

Zbor z Zile: Jes s'm an burn pavr  
Dober večer, luba dákale

Zgornjerožanski zbor: So Rutarce časale se  
Tako tiho jo je pricapljov

Spodnjerožanski zbor: Je pa juh v pečeh  
Juhe, vigred približa se

Zbor Gorjancev: Horjanč'ce so dro lepe  
Bom pa rut'č zvorav

Zbor iz Podjune: V Šmihele ano kajžico 'mam  
Kaj se ti puobč v nevarnost  
podajša

Skupni zbor: Je kumej nuoč storiva se  
'mam pa mlin č pod kvancam  
Ko b' jes puobč to Dravco  
prepvavati znov  
Bratri predragi  
Pojdam v rute  
Sem se rajtov ženiti

Med sporedom je kratek nagovor in šaljiv nastop fantov iz Borovelj. Vstopnina 60 g do 1.20 S. Predprodaja vstopnic pri g. Maksu Koschatu, puškarju v Borovljah. Železniška zveza je ugodna.

Narodu in domovini zvesto ljudstvo!  
Čuj klic našega dneva: Nazaj v domačo misel!  
OSREDNI ODBOR.

**Prireditve: Izobraževalno društvo „Dobrač“ na Brnci** priredi v nedeljo, dne 31. januarja in na Svečnico šaloigro „Trije vaški svetniki“ in sicer obakrat ob pol osmih zvečer pri Prangarju v Zmoticah. Z isto igro gostujejo Brnčani na pustni torek pri Ročičniku v Ratencih istotako ob pol osmih zvečer. — **Izobraževalno društvo v Logavasi** igra na Svečnico ob treh popoldne v dvorani Kobencičeve gostilne v Dobu igro „Prisiljen stan je zaničevan“. Pri predstavi sodeluje domači zbor.

**Dobrla vas.** Znano je celi naši okolici, da naši igralci kljub slabim časom še vedno zmorej spraviti gledalce do pristrčnega smeha in jih vsaj za nekaj uric odtegniti vsakdanjim skrbem. Pokazala je to tudi lanska pustna prireditve: Ne v loterijo. Tudi letos pripravljamo nekaj prav smešnega. Imamo namreč v naši sredi Mihca, ki se sijajno razume na mešetarijo. Posreči se mu spraviti skupaj najbolj zakrknjene samce in že zarjavele device. Da mora pri tem premagati velikanske težave se razume. Smeha bo več kot preveč. Mihec je pripravljen vsakomur pomagati.

## NAŠE KNJIGE

**Slovniki in slovarski brus knjižne slovensčine.** Sestavil J. Koštial. Drugi natisk 1931. Založila Družba sv. Mohorja v Celju. Cena za ude Din. 6,—, za neude Din. 8,—. Za knjigo je najboljša ocena. ta, ako je knjiga hitro razprodana. Da so vsi, ki jim je do pravilne slovenske pisave, bili prvega Brusa veseli, je dokaz, ker je tako naglo pošel. Zato je prof. J. Koštial priredil drugo izdajo, ki jo je tudi pomnožil (za 8 strani). Brus je za vsakega, ki piše in res hoče pisati pravilno, knjižica, ki mora biti nenehoma poleg Breznikovega Pravopisa na pisalni mizi. Brus ni Pravopis, da bi kar vsako slovensko besedo dobil v njem. Brus je brus, ki brusi rjo najbolj navadnih napak v pisavi in vezavi. Po časopisju in tisku se je zaredilo mnogo napak, ki so prišle v nepotrebno, kvarno rabo. So tako pogoste, da celo dobro podkovana slovnica begajo. Dokler ne dobimo celotnega Pravopisa, nam je Brus nujno potreben. Največ bo vsakemu koristil, če ga kar spotoma vsega prebere. Saj si ne bo vsega zapomnil, toda hitro bo potem našel to, kar bo iskal. N. pr. „Zaori“ pesem je bilo nekdanj imenitno zapisati, tedaj, ko so si pisavci izposojali slovenske besede od vseh vetrov samo zato, ker se niso potrudili do domačih — Brus ti pove: oriti je srbohrvaška beseda. Po naše se pravi: oglašati se, glasiti se, razlegati se, odmevati. Ali: „Začetkom seje“ pišejo vsevprek. Napadno je. Prav: ob začetku, v začetku. Ne: „Koncem zime,“ ampak: konec zime, ob koncu. Torej takih popravkov ti nudi Brus.

**Zelo zanimiva knjiga.** Profesor na univerzi v Ljubljani dr. Franc Ramovš je izdal knjigo o slovenskih narečjih. On je strokovnjak, učenjak, ki se že mnogo let peča s tem predmetom. Knjiga se imenuje: Dialektološka karta slovenskega jezika. Šteje v velikem formatu 72 strani, ima več risb in narečjeslovni zemljevid. Profesor dr. Ramovš razlikuje sedem glavnih ali osnovnih slovenskih narečij. Vseh slovenskih narečij, trdi dr. Ramovš, je devetnajst z mnogimi podnarečji. Doktor Ramovš se ne spušča v podrobnosti. Piše: „Podrobno karakteristiko vseh slovenskih dialektov bom objavil drugje.“ Kar se tiče koroških slovenskih narečij piše dr. Ramovš: „Ziljski dialekt se govori v zapadnem delu in sega na vzhodu do črte Beljak—Baško jezero—Kepa (Jepa) v Karavankah. Na vzhod odtod se razprostira rožanski dialekt po Dravski dolini do linije Košuta—Obir—Kamenska gora—Ob Dravi do Črnega grada, potem na levem bregu Drave do gričev nad Velikovcem. Remšeniški dialekt zavzema dolino reke Bele v okolici Železne Kaple, tj. Obirsko, Lobnik, Remšenik in Koprivna. Podjanski dialekt meji na zapadu na rožanskega v pasu južno od Drave na Obir, na jugu na remšeniškega, na severu sega do Drave, na vzhodu do gora na levem bregu Meže. Mežiški dialekt govore v dolini reke Meže in ob Dravi do Vuzevice ter v okolici Slovenjgradca. Remšeniški dialekt se razprostira onstran Drave na

bivši koroško-štajerski deželni meji pod Kapunarjem in Remšnikom do vzhodne črte Vurmat—Veliki Boč—Gradišče.“ — Knjiga je pisana znanstveno in je cena precej visoka. Vsekakor moramo pisatelju biti hvaležni za to knjigo.

## RAZNE VESTI

**Po svetu.** Zlato in devizno kritje našega šilinga je padlo. Pravi se, da bo padlo pod 24 odstotkov. S tem pa še ni rečeno, da bi šiling ne bil postavno krit. — Na železniški progi Paris—Amiens na Francoskem se je zlomila os poštne vagona, ki se je prvrnil. Iztirilo je še več drugih vozov. Mrtvih je bilo 11 oseb, 17 pa ranjenih. — V Bilbao v Španiji je izbruhnila stavka. Ves promet počiva. Prišlo je do demonstracij in množica je hotela zažgati samostan. Beležiti so mrtvi in ranjeni. — Angleško delovno ministrstvo namerava uvesti na strokovnih šolah tudi stolico za kuharstvo. Osebe, ki bodo dovršile to panogo, bodo dobile diplomu „inženerja v gospodinjstvu“. Predvsem bodo to ljudje, ki jih bodo jemali za vodje gospodinjstev in gospodarstev v bolnicah in sličnih zavodih.

### BRALNO DRUŠTVO V ŠKOCIJANU

priredi

v nedeljo, dne 31. januarja ob 3. uri popoldne pri Rušu v Samožni vasi

### PEVSKI KONCERT

zborov iz KAZAZ, ŠT. LIPŠA in ŠKOCIJANA, in šaloigro „UBOGI SAMCI“

Pridite v obilnem številu poslušat naše domače pesmi in gledat naslop škocijskih igralcev.

Vabi ODBOR.

### ZAHVALA.

Za premnoge dokaze iskrenega sočutja, ki smo jih bli bližnji ob smrti dragega očeta, strica i. t. d., gospoda **Valentina Primika** p. d. Oranca.

se tem potom vsakemu posebej in vsem skupaj najtopleje zahvaljujemo. Posebno se zahvaljujemo č. domačemu g. župniku za tolažilne besede ob odprtem grobu, glinjskim cerkvenim pevcem za krasne žalostinke, požarni brambi Trata—Otrovca, kakor tudi vsem onim, ki so rajnega spremili v tako obilnem številu na njegovi zadnji poti. Vsem Bog poplačaj! 11  
Otrovca, dne 17. januarja 1932. Žalujoči ostali.

**Voščene sveče,** za svečnico **zvitke,** **kadilo, olje** za svetilke, **kupice in stanje** se dobi poceni v Irgovini

### Fran Siebert,

Celovec, Stauderjeva hiša, nasproti cerkve sv. Duha.

**Imam naprodaj** približno 100 melerskih stolov sena in kislega sena na mestu v Št. Štefanu v Zilski dolini. Vzajem v zameno eventualno ljudi kakšno govedo. Jožef Lackner p. d. T. atnik v Hraščah pošta: Drobollach am Faakersee. 7

**Dam** za 2 kg oprane volne 1 meter sukna. GREGOR WIESER, 2 krojač na Koblju pri Borovljah.

IZOBRAŽEVALNO DRUŠTVO „TRTA“ V ŽITARI VASI.

### VABILO

na

**predpustno veselico,**

ki se vrši

dne 7. svečana (febr.) 1932 v društvenem domu. Začetek ob 3. uri popoldne.

Na sporedu je igra:

„Danes bomo tiči“

in še drugi šaljivi prizori.

K številni udeležbi vabi 10 ODBOR.